

Előfizetési árak:

Égész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Előfizetésre való felhívás.

A közeledő július—szeptemberi negyedévre új előfizetést nyitunk lapunkra.

A most folyó esztendő politikai küzdelmekkel teljes első felében olvasóink sokkal inkább megbizonyosodhattak, hogy lapunk mindenkor hű volt multjához és irányához; sokkal inkább tapasztalhatták naponkint munkásságunkat, semhogy hozzászán szükségünk volna fejtegetnünk a programot, mely szerint működünk a multban, munkálkodunk a jelenben s a melyért küzdeni fogunk állhatatos kitartással a jövőben.

Egy negyedszázadot meghaladó időn keresztül küzdött lapunk már eddig is a függetlenségi eszme szolgálatában s ebben a küzdelemben kitartásra buzdította nemcsak a közönségnek folyton gyarapodó támogatása, hanem lelkesítette az a törhetetlen meggyőződésünk is, hogy a függetlenségi eszmének előbb-utóbb diadalmaskodnia kell.

Es ez esztendő első felében a mi nagy politikai események történtek, a mi politikai vívmányokat megkapott a magyar nemzet, azok kivívásában az oroszánrészt a függetlenségi eszme híveit, az ellenzékét illeti. E függetlenségi eszme hívei vagyunk mi is, kik a legjobb erőnkhez mérten kivettük részünket abból a harcából, mit az ellenzék a jogért és igazságért folytatott.

Ma, úgy szólván, a függetlenségi és negyvennyolcas párt képezi a politikai ellenzékét s mert a hatalom gyakorlásában szigorú ellenőrzés nélkül könnyen letévedhetnek a hatalom emberei a jog és igazság ösvényéről, ma és a jövőben kétszeres szükség van a függetlenségi pártra, hogy a magyar nép és magyar állam politikai és közgazdasági érdekeit megóvja. Lapunk a függetlenségi eszme szolgálatában állván, továbbra is az ellenzék hű

harcostársa lesz s ezt a feladatot a jövőben is egész odaadással fogja teljesíteni.

Városi és megyei helyi ügyekkel ezután is behatóan fogunk foglalkozni az országos politika mellett. Itt is az őszinte igazmondás és a város s a megye érdekeinek szem előtt tartása fog bennünket ezután is — mint eddig — működésünkben vezérelni.

Az ország és külföld nevezetesebb eseményeiről s az országgyűlésről szóló távirati tudósításainkkal megelőzzük mindenkor a fővárosi újságok közléseit. Hírvonatunk ezután is élénk és változatos tartalmu lesz. Közöljük minden csütörtökön este megjelenő számunkban a pécsi kir. táblai Értesítőt is, a mi nem csak az ügyvédekre, de minden ügyes-bajos félre nézve is aktuális fontossággal bír, kinek bármily jogügye a kir. táblához kerül. Tárcarovatunkban s jövőre is könyvalakban közlendő regényekkel bőven gondoskodunk olvasóink szórakoztatásáról is, szóval mindent elkövetünk, hogy minden tekintetben kielégítsük olvasóközönségünknek egy a modern igényeknek megfelelő napilaphoz fűzött várákózását.

Füzdőre utazó előfizetőinknek — a most kezdődő furdőidényben — kívánatra utánuk küldjük a lapot, ha ez igényüket kiadóhivatalunknak egy levelezőlapon bejelentik.

Előfizetési árak:

Lapunk előfizetési ára, mely az összes napilapok között a legolcsóbb, a következő:

egész évre 10 frt.
félévre 5 frt.
negyedévre 2 frt. 50 kr.
egy hónapra — » 85 kr.

Vasárnaponként megjelenő népies heti kiadásunk előfizetési ára:

egész évre 3 frt.
félévre 1 frt 50 kr.
negyedévre — » 75 kr.

Az előfizetés legcélszerűbben postautalvánnyal eszközölhető. Előfizetések a „Pécsi Figyelő” kiadóhivatalához (Pécs, Mária-u. 1. sz. a.) küldendők.

Mutatványszámokat kívánatra bárhová küldünk. Hazafias tisztelettel

a
„PÉCSI FIGYELŐ”
szerkesztősége és kiadóhivatala.

Paritás.

Pécs, 1899. június 21.

A kormányparti sajtó a kiegyezési alku megkötése után megkönnyebbülten lélekzett föl: hála Istennek, meg van mentve a paritás! Mert tudvalevőleg a két állam közjogi alakulásának a hatvanhetes törvény értelmében a paritás képezi az alapját, vagyis az egyenlőség a jogokban. Magyarország éppen olyan önálló állam, mint Ausztria, ugyanazokkal az állami jogosítványokkal bír tehát mind a kettő.

Csak hogy erre is rámondhatjuk ugyanazt, a mit a „Budapesti Hirlap” felett Bartha Miklósnak, aki a „Magyarország”-ban azt vitatta, hogy a monarchia sulypontja nem lehet sem Bécsben, sem Budapesten, mert két államnak nem lehet egy sulypontja. Azt mondta erre a B. H., hogy ez az okoskodás logikus ugyan, de nem felel meg a tényleges valóságnak, amely sokszor meghazudtolja a logikát.

Nos, mi is rámondhatjuk, hogy a két

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Házassági drámák a trónokon.

Szegény Kóburg hercegné, az ő drámája immár feltartóztatlanul halad a végkifejlesztés felé. Nevét kitörlik ezután már a lapok állandó rovatából s életét átadják az elfogulatlan és könyörületlen történetírás nyugodt itéletének. Nem egyedül lesz azok között, kiket egy felfoghatatlan fatum üldözése a »petit cotés de l'histoire« hősnővé avatott.

Hány szenvedő, küzdő és elbukott nő sziv eseng kiméletért a multak portemetőjéből, botlásának rettentő vezeklésére mutatva rá, kezdve a legrégebb szerelmi tragédiák egyikén, melynek áldozatát, a württembergi Ulrik szerencsétlen hitvesét, nem kisebb alak magasztalta fel, mint Hritteni Ulrik. Ulrik nem szeretne feleségét, más nőkhöz nem volt szabad közelítenie. Közönye féktelen gyűlöletnek és bánásmodnak engedett helyet. Lehet, hogy ebben a hercegnő is hibás volt, mert mint mondják, heves természetű, ingerlékeny nő lévén, izgatott és mosdatlan beszédével több ízben annyira felbőszítette a herceget, hogy ágyából kellett kiugrania. Ilyenkor aztán megtörtént, hogy a herceg dühében nagy, lompos

vadaskutyáját uszította feleségére, sőt egyszer nyakába ugorva, megsarkantyúzta.

Nem csoda, ha az elhanyagolt, vérig sértett feleség az ifju, deli Hritteni Jánossal kötött tiltott viszonyt. Tény, hogy Sabina még mátkagyűrűjét is lehozta ujjáról, hogy a szép lovagnak adja emlékül s Hritteni János elég merész volt a gyűrűt nyilvánosan a herceg előtt is fitogtatni, akivel már előbb is voltak apró surlódásai. Ulrich elfojtotta felindulását, de sötét boszútervet koholt ki.

Másnap vadászat volt Schönbrucknál, hol Hritteni János is megjelent. Mihelyt Ulrich őt a sűrűségben látta, elbocsátotta többi kíséretét, hogy egyedül maradjon vele. Tanutlan szóváltás fejlődött ki köztük, melynek további részleteiből csak annyi bizonyos, hogy a herceg Hritteni Jánost leszúrta kardjával, a halott övét egy fára akasztotta s azzal visszatért kíséretéhez, eldicsekedett előttük tetteivel.

De a gyáva tett megtalálta méltó megbélyegzőjét, nem kisebb ember, mint a meggyilkolt hirneves rokona, Hritteni Ulrich vette azt tollára s rásütötte az erkölcsi elítélés bélyegét. »Oratioi« fényes stíljével jobban megtorolta a szörnyű tettet, mintha a vérboszu száz gyilkát szegezte volna ellene.

A Habsburg-ház története alig mutat példát ilyen »chronique scandaleuse«-re. Puritán tradíciók, mély vallásosság és erős családi fe-

gyelem őrizték féltett gonddal a Habsburgok házi szentélyét a nagyvilági botrányoktól. Pedig a nő sziv szenvedéseinek egy megoldatlan rejtélyét nyújtja József császár második feleségének, a bajor Mária Izabellának élete sorsa is. Neki is beszéltek egy más férfi iránti szerelméről, aki miatt nem szívesen vált meg hazájától. Tény az, hogy Mária Izabella soha sem volt boldog férje oldalán s bizonyos rejtélyes bánat borongott haláláig kedélyén.

Annál nagyobb »éclat«-val járt a história egy másik regénye, a melynek hősnője a magas, szőke és bájos királyi hercegnő, Karolina Matilda dán királyné. Hajlandósága ellenére jegyeztetve el 1766-ban a dán királyhoz, egy feltékeny és barbár zsarnokhoz, igen korlátolt elmebeli tehetségekkel, nem sokára alkalmat nyílt összehasonlításokat tenni férje fogyatkozásai és ennek háziiorvosa, a később miniszteri állásba emelkedett Struensee lovagias, finom modora, műveltsége és magas szellemi képességei közt. Az összehasonlítás meglehetősen a férj hátrányára ütött ki, legalább mindkettőnek ellenségei felhasználták az alkalmat, hogy vádat kovácsoljanak a szép szőke királyné és a kegyenc ellen.

Egy reggel egész kis palotaforradalom tört ki. Az özvegy királyné és fia álmából rázták fel a királyt s azt állították, hogy kétségbevonhatatlan bizonyítékaik vannak a há-

állam jogegyenlősége, a paritás megfelel ugyan a törvény betűjének, a tényleges valóság azonban ezt rútol meghazudtolja. A paritás megkövetelné, hogy a közös hadseregnek kiegészítő részét képező „magyar hadsereg“, mint a hatvanhetes törvény is nevezi, valójában oly magyar legyen, mint a milyen német annak Ausztriából toborzott része; megkövetelné a paritás, hogy a külképviselet, a konzulátusok, a közös minisztériumok hivatalos nyelve egyképpen legyen a magyar és a német, s használják ezekben a közös intézményekben a magyar állam címerét és lobogóját ugyanugy, mint használják a kétfejű sást s a fekete-sárga zászlót. A gazdasági viszonylatokban pedig a paritás alapkövetelménye lenne, hogy a közösségben a külfölddel szemben az őstermelő Magyarország érdekei éppen olyan védelemben részesüljenek, mint az iparúzó Ausztriáé, egymásközi kereskedelmi forgalmunk pedig semmiféle korlátozásnak kitéve ne legyen.

És mi ezzel szemben a tényleges valóság? Az, hogy a közös hadsereg nyelve tisztán a német, lobogója s egyéb jelvényei kizárólag osztrákok, a hadsereg felszerelését egyedül Ausztria szállítja. A közös hadügyminiszter a paritás nagyobb dicsőségére — legújabb hírek szerint — a közös hadsereg hadapród- és katonai alreáliskoláiban a német nyelv számára egy előkészítő tanfolyamot szándékozik szervezni s csak ennek elvégzése után fogja a német nyelvet tökéletesen nem bíró növendékeket a rendes tanfolyamokra bocsátani, mert „a német nyelvben való járatlanság folytán a hadapród- és katonai reáliskolákba fölvetélért jelentkezők anyaga föltűnően megrosszabbodott.“

Mindig panaszkodtunk, hogy a paritás nem jut kifejezésre a közös hadsereg tisztikarában, mert a magyar ezredekben is idegen a tisztikar. Ezen segítendő, óriási pénzáldozattal nagyszámu alapítványi helyeket szerveztünk magyar ifjak számára, mit a „paritásos“ Ausztriának természete-

sen nem kellett tennie. Így sikerült aztán nagyobb számu magyar ifjut a közös hadsereg tisztképzőibe édesgetnünk s ime most előáll a közös hadügyminiszter azzal, hogy ez által a katonai intézetekbe fölvetélért jelentkezők anyaga föltűnően rosszabbodott, mert a magyarok nem tudnak németül s így alkalmatlanok arra, hogy a saját hadseregükben tiszt szolgálatot teljesítsenek.

Itt hát csak úgy állhat helyre az osztrák módon értelmezett paritás, ha a magyar ifjakra egy esztendővel hosszabb kiképzési időt sóznak, mint az osztrákokra. — Hát ezt a paritást féltik olyan szörnyen a kormányparti sajtó publicisztái?

Hát a közös kormány, a külképviselettel, a konzulátusokkal hogyan állunk paritás dolgában? Bizony csak úgy, mint a hadsereggel. A közös kormány a magyar kormányval is németül levelez, természetesen Bécsből, mert az csak természetes, hogy a paritásnál fogva minden közös intézmény főszervei Bécsben székeljenek; a minthogy ott székel a külállamok egész diplomaciai képviselete is.

A mi külképviseletünk, mely törvény szerint Magyarországot is képviseli a külföldön, az osztrák kétfejű sas szárnyai alatt s a fekete-sárga lobogó árnyában működik tisztán német nyelvű belkezeléssel és a velünk való érintkezésben is. A legutóbbi napokban is egy erre nézve nagyon jellemző eset került nyilvánosságra, a melyet sokan fölháborítónak tartottak, pedig hát ami megszokott dolog, az nem lehet fölháborító. S ez az eset csak egyik alárendelt nyilvánulása a megszokott rendszernek.

Az történt t. i., hogy egy moóri kereskedő levelet irt a karlsruhei osztrák-magyar konzulátushoz, a melyben egy év óta eltűnt fiáról kért tudósítást. Ez a magyar ember olvasva a parításra zengett dicsőítő himnusokat, bizonyára abban a naiv hiszében leledzett, hogy az osztrák-magyar konzulátus legalább érti annak az államnak a nyelvét, a melyet külföldön

zasságtörésre s arra, hogy a királyné és Struensee nemcsak becsületére, de életére is tör a fejedelemnek. Már készen is voltak az elfogatási parancsok, melyeket az álmából felriasztott király minden habozás nélkül aláírt és mielőtt még az udvar fölocsudhatott volna álmából, a királyné és Struensee már börtönben voltak.

Struensee ellen a vizsgálatot hamar befejezték s ő vérpaddal lakolt vakmerő kalandjáért. De Karolina Matildnak is osztóznia kellett volna sorsában, ha egy angol flotta megjelenése a balti tengeren véget nem vetett volna hamar fogságának. A szerencsétlen aszszonyt az angol tengernagynak szolgáltatták ki s Sir Robert Keith azután Zellbe kísérte, a hol elfeledve, elrejtőzve fejezte be viszontagságos életét.

Igazak-e mindazok a vádak, melyekkel a kötelességéről megfélemedezett walesi hercegnőt a kortársak elhalmozták? Hogy titkon opiumot adatott a királynak, hogy ezzel tönkre tegye szervezetét s maga uralkodhassék? Hogy elfogatása pillanatában is Struensee oldala mellett találták? Nehéz lenne mindezt eldönteni ma már, a mikor valóság és legenda összeolvadt az utókor ítéletében. De a hesszeni örögnő, Karolina fennmaradt levelezései tanúsítják, hogy az embertársak ítélete kemény és lesújtó volt rá nézve, a mende-monda meg-megujította a

róla szállongó híreket, oly kicsapongásokról beszélt, melyeknek részleteit érinteni sem lehet.

Egész más erkölcsi elbírálás alá esik az a szomorú és feltűnő szerep, melyet IV. György angol király excentrikus és idegbeteg neje játszott ebben a híres „cause célèbre“-ben, mely a század elején foglalkoztatta Európát. Braunschweigi Karolinát csak férje durvasága és számtalan megaláztatása sodorta erre a lejtőre, melyen rá nézve nem volt többé megállás. A király rendkívül el volt kényeztetve, valóságos önimádó volt, a ki Flórisal hercegnek nevezte magát s szépsége folytonos magasztaltatását hallva a legnagyobb önzésben nőtt fel. Nejét gyűlölte, láttára, mintha szíverősítőre lett volna szüksége, felkiáltott: „hozzanak egy pohár pálinkát“. Alaptalan gyanutól ösztökélve ő indított válpört neje ellen, midőn annak leánygyermeké született. Sőt még ez sem volt elég; midőn már eltávolította is környezetéből, még mindig kémekkel vétette körül, hogy minden mozdulatát kiessék.

Mikor IV. György regensnek nevezett ki, felesége neve a proklamációban elő sem fordult. Utóbb a leányával való érintkezésben is szívtelen módon megakadályozták, úgy, hogy anya és leánya hosszabb időn át nem találkozhattak s midőn egy sétakocsizáson véletlenül mégis összejöttek s a herceg ezt megtudta, haragja e miatt nem

képviselet, s magyarul irta tudakozó levelét. A válasz nem is késett sokáig, mert pár nap alatt visszakapta levelét a következő háttérrel:

„Br. m. mit dem Ersuchen zurück, deutsch zu korrespondiren, da hierorts ungarisch nicht verstanden wird. Karlsruhe, den 12-en Juni 1899. — K. u. K. Oesterreichisch-Ungarisches Consulat.“

Nos hát nem gyönyörű paritás ez? Az osztrák-magyar konzulátus visszaküldi a magyar állampolgár magyar levelét, — nem rosszakaratból, egyszerűen csak azért, mert az egész konzulátusban nincs egyetlen ember, aki magyarul értene. És ezért a karlsruhei konzulátus nem is kárhoztatható, hisz így van ez külképviseletünknek majd mindegyik hivatalában. Ha van az ilyen dologban fölháborító és kárhoztatandó, úgy ez csak az a gyáva meghunyászkodás lehet, a melylyel a magyar nemzet az ilyen arepítő dolgokat tűri s hozzá még görcsös ragaszkodással félti ezt a gyönyörű paritást.

Hát a gazdasági paritás mit vétett? Nem dicső állapot, hogy az osztrákok a közös vámterületen közbenső vámsorompót emelnek s még most is csak öt esztendő múltán ígérnek ennek a képtelen állapotnak a megszüntetését; az állatok és állati termények kivitelét az ő területükre azonban egészségügyi ellenőrzés ürügye alatt nemcsak megnehezítik, de a legválogatottabb sikanériákkal csaknem lehetlenné teszik.

Hogy a külfölddel kötött szerződésekben mennyire érvényesült az őstermelő Magyarország paritásos érdeke, arról ékes tanubizonyságot tesznek a Romániával, meg Oroszországgal kötött szerződések, a melyek ez államok nyersterményeinek behozatalát minimális vámtételekkel kedvezményezik, hogy azok szintugy kedvezményezék az osztrák iparcikkek kivitelét; viszont az iparos államokkal kötött szerződéseink, az iparcikkek behozatala védvámokkal lett korlátozva, a minek természetes következménye volt aztán, hogy azok az iparos

ismert határt. Megtiltotta leányának, hogy anyjával találkozzék, ellenkező esetben azzal fenyegette, hogy feloszlatja egész háztartását.

A gyermeki szív igaz heroizmusának volt a ténye, hogy a leány ennek dacára kionsont a házból, hintóba vetette magát s egyenesen anyjához hajtatott. De Karolina meg volt törve, az ország első világi és papi méltóságai vetették magukat közbe, hogy a leányt atyjának engedje át. Nem volt ereje ellenállani, maga tanácsolta leányának a visszatérést, míg ő maga külföldre menekült s az olasz Bergamival folytatott botrányos viszonyával példáját adta egy meghasonlott lélek fájdalmas cinizmusának.

Szeretője s annak fivérei és nővérei társaságában utazott azután bántó feltűnéshajhászással végig Európán egész Jeruzsalemig, hol valóságos farsangi bevonulást tartott, Bergami számára megszerezte a braziliai báróságot, sőt máltai lovaggá tette s az általa alapított Szent Karolina-rendet adományozta. Apósa III. György halálával aztán visszafelé vette útját Angliába, Rómából, hol meg kellett érnie, hogy megtagadták tőle a rangját megillető diszorséget. Utban találta férje levele, melyben felhívja őt, hogy maradjon távol, ne hívassa magát királynénak, e föltétellel évi 500.000 font évdíjat kap. De Karolina nem hajtott férje szavára, folytatta

államok viszont a mi nyersterményeink kivitele ellen alkalmaztak védvamos tételeket.

Igy volt ez mindig s így lesz a jövőben is, mert hisz az már a hatvanhetes paritás érvényesítési rendszerével jár, hogy mindig és mindenütt Magyarország adja meg az árát a vergődő öszszbirodalmi eszme mesterséges élesztgetésének.

Bizony ha ettől a paritástól nem igyekszünk idejekorán szabadulni, még bekövetkezik a valóságos paritás a közös végpusztulásban, amely felé Ausztria máris rohamléptekkel közeledik.

H i r e k.

Pécs, 1899. június 21.

Jelentés Rigó Jancsiról.

Végre valahára akadt ember, aki hitelesítette előttünk Rigó János eleven mivoltát. Mert abból, hogy Rigó János telegrammban dementálta halála híret, még nem következett be az, hogy csakugyan él; elvégre nem igen lehet hinni ennek a reklámhajhász cigánynak. De most bizonyoságot tesz mellette egy igen komoly ur, monsieur Leroux, az Alexandriában megjelenő Phare d' Alessandrie című napilap felelős szerkesztője, aki egyttal tudósítja a Morning Leadernek, ennek az elterjedt londoni lapnak. Leroux jelentése ekként hangzik:

E hónap 8-án a londoni Morning Leader, London egyik legkeresettebb lapja, a következő telegramot küldte nekem:

Gipsy Rigo reported dead, cable fifty words details.

Morning Leader,
London.

(Rigó cigányt halottnak jelentik. Ötven szónyi részletet táviratilag.)

Magam nem tudván semmit Rigó haláláról, az első pillanatban megvoltam lepve, hogy nagy angol kollegám jobban értesül a kairói hírekről, mint mi Alexandriában. Eszembe jutott azonban, hogy az efféle hírek megbízhatóságát a legtöbb esetben ott is alávetik a legnagyobb óvatosságnak. A Morning Leader is bizonyára azért telegrafált nekem, mert meg akart bizonyosodni

utját s Doverben ágyuk üdvözölték, Londonban lelkesen fogadták.

Ekkor kezdetét vette a megszegyenítő pör, melyben György király a parlament előtt házasságtöréssel vádolta nejét. A válás kimondását magába foglaló törvényjavaslat már a második felolvasáson ment keresztül, mikor Brougham kitűnő védbeszéde hatása alatt Liverpool lord kijelentette, hogy a harmadszori felolvasástól önként eláll.

Az ekkép felmentett királyné bevonulása a Szent Pál templomban tartott háladó isteni tiszteletre, valódi győzelmi menetté alakult. A király azonban visszautasította a koronázási szertartásban való részvételét. Pedig, ha akarta volna a vérig sértett királyné, forradalomba kergethette volna maga mellett a népet.

De ez volt a végső megaláztatás. Nemsokára rá a színházban rosszul lett s egy hét alatt meghalt. A londoniak követelték, hogy diszes menetben kísérik végig hulláját a városon. A király ezt is megtagadta s csak véres utcai harc után, melyben a katonák a tömegre löttek, sikerült a polgárságnak keresztül vinnie akarátát.

Mennyi tragikus epizód, melyekhez most méltó pendantként járul az oly mélyre bukott Koburg Lujza örökre befejezett regénye annyi szenzáció után, a melyet a hirre éhes publikumnak szolgáltatott.

az európai lapok hírének valóságáról. Táviratoztam azonnal kairói munkatársunknak, aki tegnap késelem nélkül így válaszolt:

„Szegény Rigó, ime most halála híret költik Európában. Vajjon kinek használna a Rigó halála? Ime egy kérdés, melyet az európai lapokhoz intéznék, ha én volnék a Chimay hercegné. Nem lévén a hercegné, nincs okom fölvetni hasonló kérdéseket. Hazatérvén, délután egy óraker itt találtam az ön telegrammját, mely tőlem felvilágosítást kér a halottnak vélt Rigó illetőleg. Láttam ugyan őt tegnap kocsi-kázni, de azóta valóban meghalhatott. Megdöbbsentem tehát s magamra öltvén egy szürke ruhát, hogy meg ne sértsem a hercegné gyászát, leültem a telefon elé s összeköttem magamat a Hotel Albaszszal, kérve az igazgatót, hogy hívja oda Rigót.

— Mr. Rigó asztalnál ül és reggelizik, felel a kitűnő vendéglős, de ha óhajtja uraságod, azonnal ide fogom hívni.

— Fölösleges, köszönöm! — megdöbbsentem, hogy mindazt tudom, amire szükségem van.

Aki halott, az nem reggelizik. Rigó cigány tehát él.

A kairói telegramm alapján az előre megfizetett ötven szó helyett csak a következő lakonikus jelentést küldtem a Morning Leadernek:

Alexandrie 8. VI.

Rigó él, eszeágában sincs meghalni. E pillanatban reggelizik a Hotel Albaszszban. Étvágya kolosszális.

Másnap a Morning Leader megnyugtatta telegrammom alapján Rigó János életét illetőleg az angol közvéleményt.

Leroux.

Ime tehát nyugodtak lehetünk, Rigó János csakugyan él, étvágya pedig kolosszális. Szinte elképzelem, hogy minő csillogó szemmel nézi a Hotel Abbas table d'hoteján a szőke Klára az ő Jancsiját, amint mohón falatozik. Mert vannak asszonyok, akiknek nagy gyönyörűséget okoz, ha szeretőjük sokat eszik, meg sokat iszik. Ward Klára is, fogadunk ilyen.

Napirend 1899. június 22-én.

Naptár: csütörtök, június 22. — Róm. kath.: Paulin. — Prot.: Paulin. — Görög-kel. (jun. 10.) Sándor. — Zsidó: Thamusz 14. — Nap két 4 óra 4 perckor; nyugszik 7 óra 56 perckor. — Hold két 7 óra 34 perckor este; nyugszik 2 óra 53 perckor éjjel.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: meleg, helyenkint csapadék várható.

Igazoló választmány ülése d. e. 9 óraker a városházán.

— (Személyi hir.) Br. Fejérváry Imre főispán, ma este a nyolc órai gyorsvonattal, három napi távollét után hazaérkezik.

— (Utóállítás.) Ma délelőtt tartották meg az idei főszorozás után az első utóállítást a Scholz-féle sörcsarnokban. Az utóállító bizottság tagjai Koszits Kamill főjegyző polgári elnöklete alatt voltak: a közöshadsereg részéről Durália őrnagy, a honvédség részéről Kelcz százados és két katonai törzsorvos, továbbá a pécsi járás képviselőjében Vaniss Sándor járási főszolgabíró. Az utóállításra a pécsi, siklósi, pécsváradi és szentlőrinci járásból összesen száznyolcvan jelentkeztek, kik közül csupán húsz vált be katonának, a többieket alkalmatlannak találta a bizottság.

— (Állami kedvezmény.) A kereskedelemügyi m. kir. miniszter, a m. király pénzügyminiszter hozzájárulásával, az 1890. évi XIII. t.-cikkben meghatározott állami kedvezményeket Jánosi Engel Adolf bécsi lakos nagyiparos cég által Komló községben létesí-

tett agyagipari gyártelep részére az 1899. év január 1-től számítandó 5 (öt) évre engedélyezte.

— (Küldöttség a honvédelmi miniszternél.) Tegnap esti lapunkban részletesen beszámoltunk báró Fejérváry Géza honvédelmi miniszter diszpolgári oklevelének a város küldöttsége által történt átnyújtásáról. A miniszter által a küldöttség számára adott bankett lefolyásáról megemlítünk még annyit, hogy Kardos Kálmán mélyen megindulva a miniszter fiát éltette, kit úgy tekint, mint saját fiát. Littke József a városi bizottság nevében a két Fejérváryra emelte poharát, majd dr. Záray Károly mondott szellemes felköszöntőt, azt kívánta, hogy a miniszter fia ne legyen különb apjánál! Magenheim József, Schwarz Frigyes főorvos, jánosi Engel József, Teleki Zsigmond, dr. Bodó Aladár beszéltek még hatással. Majorossy polgármester Zsolnay Vilmost, a távollevő harmadik diszpolgárt éltette, majd báró Fejérváry Géza miniszter válaszolt szellemesen néhány pohárköszöntőre. Azután Brázay Kálmán Baranyavármegye nevében üdvözölte a minisztert, a ki még egyszer megköszönte az ünneplést. A küldöttség tagjai részben a déli, részben az esti vonattal érkeztek ma haza.

— (Tanítók lelki gyakorlat.) A pécsi egyházmegye tanítói augusztus hó 21-től 25-ig Pécsen egy Jézus-társasági atya vezetése alatt a papnevelő intézetben lelki gyakorlatokat fognak tartani. Jelentkezni lehet a papnevelő intézet igazgatóságánál.

— (Helyszini szemle.) Ma délelőtt 11 óraker az iskolaszék rendelkezéséhez képest helyszini szemle volt a szigetikülvárosi népiszkolánál. A szemlén résztvettek: Herbert János gazdasági tanácsos, Rauch János főmérnök, Körösty József bizottsági tag és Csizmadia Géza jegyzőkönyvvezető. A bizottság megállapította, hogy az iskolai épület olyan állapotban van, mint az április 5-én tartott helyszini szemle alkalmával volt; azért tehát az évi záróvizsgák megtarthatók benne, hanem azután az épület lezárandó s a jövő évi tanítás az iskolaszék határozata szerint a Rudolfinumba áthelyezendő osztályokban kezdendő meg. Az iskola építési tervei és költségvetése legközelebb már teljesen elkészülnek, a mikor is be fogják mutatni az iskolaszéknek s onnan a Tanács útján a közgyűlésnek, hogy az építéshez szükséges épületek kisajátíthatók legyenek s az iskola újjáépítése és kibővítése megkezdhető legyen, úgy, hogy az egész épület tető alá jusson a jövő télre.

— (A méter jubilál.) A VII. év Messidor 4-én, vagyis 1799. június 22-én határozta el a francia törvényhozó testület a méter egységet. Kilenc év, egy hónap és 14 napi munkába került ennek az egységnek a megállapítása. A méter tehát száz éves. A kötelező használatát azonban csak 1801-ben mondták ki. Az új rendszer nehezen honosodott meg és Franciaországban is sokan méregetnek láb és hüvely szerint. Nálunk csak 1876. óta kötelező a méter-rendszer használata.

— (A Sásdi Önkéntes Tűzoltó-Egylet) saját alapja javára 1899. évi július hó 9-én (vasárnap) a sásdi erdőben erdei mulatságot rendez. Belépti-díj: személyenkint 50 kr., családjegy 1 frt 50 kr. Kezdeté délután 3 óraker. Felülfizetések — tekintettel a ne-

mes célra — köszönettel fogadtatnak. Kellemtelen idő esetén a mulatság nyolc nappal később fog megtartatni.

— **(Apagyilkos gyermekek.)** Rapid City amerikai város börtönében egy 13 éves leány és egy tíz éves fiú ül, kik apjukat gyilkolták meg. A tettet nem tagadják és azazal védekeznek, hogy atyjuk nagyon rosszul bánt velük. A leány elbeszélése szerint az apa egy napon ép akkor tért haza, amikor ő kis fivérével arról beszélgetett, hogy az apát fölakasztják. A brutális ember első dolga az volt, hogy a gyermekeket megrugdálja, de a fiucska felbőszülve vissza adta a rugásokat, mire az apa korbácsért futott. Ez alatt a fiú lekapta a falon lógó puskát és megtöltötte, a leányka pedig kezébe vette és kívül álló atyját az ablakon át lelőtte.

— **(Tanítónők kirándulása.)** A »Pécs és Vidéke tanítónői kör« a jövő hó 3-án (hétfőn) kirándulást rendez a Jakabhegyre. A kirándulásban akik résztvenni óhajtanak, az egyesület elnökségénél sziveskedjenek jelentkezni.

— **(A „Hirlapiró gyufa“.)** Mint azt annak idején már megirtuk, Pálfi Lipót és veje, szegedi gyufagyáros cég »Hirlapiró gyufa« címmel, a modern igényeknek teljesen megfelelő gyára egyik legújabb termékét bocsájtotta áruba s eme gyufák eladási árából 2%-ot a vidéki hirdapirók országos szövetsége nyugdíj és segélyalapjának gyarapítása céljából átengedett. A szegedi »Pálfi«-féle gyufagyárnak ezt a valóban nagyelkű és követésre méltó ajánlatát a V. H. O. Sz. Szegeden 1899. évi február 28-án tartott igazgatósági ülésében elismerésének kifejezése mellett köszönettel elfogadta, mit a Pálfi-féle gyufagyár tulajdonosával írásban is közölt. A »Hirlapiró gyufa« minőség dolgában felülmúlja a »szalon«-gyufák eddig forgalomba hozott minden nemét, mert a mellett, hogy nemcsak a saját dobozán, hanem mindenütt igen könnyen gyulad s fája akként van impregnálva, hogy a legerősebb szélben sem alszik el, legkevésbé sem tűzveszélyes. A »Hirlapiró gyufa« skatulyájának egyik felén, a »kigyó« védjegy alatt nemzeti színű alapon ez a felirat látható: »Pálfi Lipót és veje szegedi gyufagyára. Minden csomag hirdapiró gyufa után 2%-ot ad a Vidéki Hirlapirók Országos Szövetsége nyugdíj és segélyalapjának céljaira«. A doboz másik felén, tetszetős kiállításban egy babérkoszoru övezte lúdtoll látható, mely mellé e négy sor van írva:

»Lobogjon a kedved lángja,
Mint a gyújtó tűzszikrája.
Minden gyújtó lángra kapjon,
Egy-egy gondod elhamvasszon!«

— **(Jégverés és felhőszakadás.)** A napokban nálunk olyan hűvös idők jártak, melyekre azok a bizonyos »legöregebb emberek« is vizsgálódva tekintettek a felhős égre, s komor arccal, fejcsóválva mondták:

— Jégeső volt valahol!

S csakugyan — sajnos — nem tévedtek, mert mint lapunkat Nagy-Vátyról értesítik f. hó 19-én ott hatalmas jégverés és felhőszakadás volt, mely félóraig tartott, s nem csekély károkat okozott. Hir szerint, a kis-peterdi, nagy-peterdi és szent-erzsébeti határokon is tetemes károkat okozott a jégverés. A jég tenyérnyinél magasabban borította a földet, s az árpa termést teljesen leverte. A Nagy-Váty

melletti, gazdag termést ígérő »Harmados« szőlőhegyben alig maradt virág a tőkéken, s jég még tegnap reggel is volt található. A felhőszakadás következtében leomló víz pedig a réteket öntötte el, s roppant károkat okozott a nagyobb részben lábön álló termésben. S így a vidék eme részének gazdaközönsége egyetlen félóraig tartott felhőszakadás és jégverés folytán szinte elvesztette az ideai termésbe helyezett minden reményét. A hétfői zivatar nagyon sok kárt tett Udvard, Szőkéd, Áta, Pogány, Németi és Szalánta községekben is, hol mindenütt jég volt, de legtöbb kár a szénában esett. A hat községnek semmi szénája sem maradt, mind elvitte a nagy eső Trinitás felé; a baglyákban levő szénát úgy, mint a lekaszált és kitergetett szénát is.

— **(Házi szarka.)** Lederer Dezső szentkirályi lakos már régebben észrevette, hogy magtárját álkulcsal valaki felnyitja s onnan egy-egy zsák gabonát ellop. Így már körülbelül pár száz forint kára volt, mikor a dolognak nyomára jött s bejelentette azt a hatóságnak. A nyomozás megindult azonnal az álkulcsos tolvaj felfedezése iránt s kitünt hogy a gabnaraktárból a károsnak pécsi születésű cselédje, Schwentner Lina lopkodta a gabonát, melyet egypár ismerősével beszállított Pécsre még a lopás éjjelén s itt túladott rajta. A tolvaj leányt átadták a bíróságnak.

— **(Megvert ember.)** Dallos Simon, hosszuhetényi lakos, a napokban egy pohár borra betért a község korcsmájába. Mikor a korcsmából hazafelé tartott, utána mentek Verich Benedek és Verich Kelemen s az utca sötétjében rátámadván, véresre verték. A két testvér régen ellensége volt Dallosnak s most boszúból támadtak rá és verték el. A megvert ember feljelentette az esetet a bíróságnak, hol megindították a vizsgálatot a tettesek ellen.

— **(Leégett présház.)** Borjádön tűz volt a minap. Az ottani szőlőhegyen gyuladt ki Nedics Jócó présháza és mivel a tüzet már későn vették észre, a ház le is égett egészen. A tűzrendőri vizsgálatnak nem sikerült még eddig megállapítani, hogy a tűz miből keletkezett.

— **(Letört virág.)** Mikor ime megjött a kalászerlelő, gyümölcsöt hozó nyár, akkor halt meg egy fiatal leány élte virágjában. A hozzánk érkezett gyászjelentés tudatja velünk ezt a szomorú esetet. tudatván, hogy Fried Rózika, életének huszonegyedik évében meghalt. A korán elhunyt fiatal leány temetése holnap (csütörtökön) lesz a Májláth-tér 1. sz. alól az izraelita temetőbe. Halálát özvegy édes anyja, testvérei és nagyszámu rokonság gyászolják.

— **(Névmagyarosítás.)** Austerlitz Számi (Salamon) pécsi illetőségű szombathelyi lakos, valamint kiskoru gyermekei Arnold, József, Mária, Erzsébet, Lajos vezetéknevének »Aczél«-ra kért átváltoztatása, belügyminiszteri rendelettel, megengedett.

— **(A sikkasztó-gentleman.)** A kaposvári takarékpénztár sikkasztójáról, Unghváry Károlyról érdekes dolgokat irnak. A sikkasztó, aki olyan nyugalommal vágta zsebre a pénztézet ropogós bankóit, szigorú módon fentartotta a presztizsét. Azok, akiknek valami

ügyük-bajuk volt a takarékpénztárral s akiket Unghváryval hozott össze a végzet, előre rettegtek a főkönyvelőtől, mert neki az volt az elve, hogy a kötelesség teljesítésének elmulasztása egyértelmű a jellemes férfiúra az öngyilkossággal. Ezekkel a gentlemanique elvekkel halálba is kergette Frank boglári kereskedőt. Frank fizetése képtelen lett, Unghváry pedig, mint a takarékpénztár kiküldöttje, kéréseivel szigorral bánt a szerencsétlen emberrel, hogy az a szemelattára agyonlőtte magát. Egyebekben Unghváry elfogatásáról még nem érkezett hír Kaposvárra, pedig a hajó, a melyen várták, már kikötött Port-Saidban. Unghváry már másodszor jár Amerikában. Husz évvel ezelőtt Alberti-Irsán volt gőzmalma, de adósságokba keveredett s így egy napon levélben arról értesítette hitelezőit, hogy öngyilkos lesz. Három évig hallgatott róla a hir, a negyedikben azután életjelt adott magáról s értesítette hitelezőit, hogy Amerikában van. Kérésére elengedték az adósságait, amire aztán visszajött az újvilágból s nemsokára besegítették a takarékpénztárba.

— **(Uzodák vizsgálata.)** A rendőrkapitányság a fürdő-idény beálltával elrendelte az uzodák és fürdők hivatalos megvizsgálását. A vizsgálatot ma délután foganatosították Tolnai Vilmos dr. tisztii orvos és Kovács Antal rendőrbiztos s a vizsgálat eredményeként köztisztaság és közegészség tekintetében mindenütt rendet konstataáltak.

— **(Veszedelmes udvarló.)** Varga Lajos, zala-szentgróti illetőségű, huszonhat éves, rovott multu mészároslegény vakmerő orvttámadásra vetemedett Budapesten. Ugyanis Kumáni Mari szakácsnő villamos kocsin iparkodott Ujpestre, a hol egy ismerősét akarta meglátogatni. Utközben egy fiatal ember, a ki szemben ült vele, beszélgetést kezdett a szakácsnővel. Mire Ujpestre megérkeztek, már annyira megbarátkoztak, hogy a fiatal ember egy kis sétára hívta meg a leányt. Kumáni Mari elfogadta a meghívást és Rákospalota felé ment az udvarlójával, a ki igen udvarias és igen gyöngéd volt és nagyon csinos bókokat mondott a leánynak. Már jó ideje haladtak együtt, mikor a fiatal ember azt indítványozta, hogy menjenek az ujepesti erdőbe, a hol nagyon kellemes séta esik. A közelben korcsma is van, a hol, ha elfáradtak, nagyszerűen meg fognak uzsonnázhatni. A leánynak tetszett ez a terv és az új ismerősök karonfogva haladtak az erdőcske felé. Egy darabig haladtak az erdőben, a mely egészen néptelen volt. A mikor aztán egy teljesen elhagyott helyre értek, a fiatal ember elbocsátotta a leányt átkarolt derekát és zsebéből egy hosszú kést rántott elő:

— Pénzt vagy életet! — kiáltott a megremült leányra és fenyegetőleg felemelte a kést. A kétségbeesett leány remegve adta át az utonállónak 50 forintnyi pénzét, aranyóráját, láncát és két gyűrűjét. A rabló zsebébe csuszattatta az értéktárgyakat és bucsuzóul jobbról-balról felpofozta a leányt. Azután futásnak eredt és eltűnt a sűrűben. A kirabolt leány panaszt tett a rendőrségnél, a mely erélyesen nyomozta a vakmerő rablót s el is fogta s most a börtönben várja büntetését.

— **(Meglopott házaló.)** Morgenstern Jónás pécsi illetőségű házaló, panaszt

emelt a napokban a n.-peterdi községi elöljáróságnál, hogy árusítás közben valaki ládájából három darab kötényt, két lábra valójt s két koszoru üveggyöngyöt ellopott. A tolvajt most keresik.

— (**Eltűnt ember.**) *Körber* Henrik, pogányi lakos, napszámos, folyó hó 7-én eltűnt hazulról és azóta nem látták. Felesége kerestette levélileg Csikóstóttősen, a hová való születésű, de ott sem találták meg. Erre bejelentette eltűnését a szalántai körjegyzőségnek s most hivatalból keresik az eltűnt embert, ki hatvanhároméves, ág. evang. vallású; *jobb keze szélütött és a szélütéstől beszélni sem tud*; termete magas; arca hosszas; haja barna; szeme kék; orra rendes; szája kissé félre huzott; fogai hiányosak; bajusza barna, kissé őszes; irni-olvasni nem tud.

— (**Huszárok lögyakorlaton.**) A pécsi 8-ik honvédhuszárezred folyó hó 23-án (pénteken) reggel 6 órától kezdve lögyakorlatot tart a Mecsekhegyen. Ez alkalomból a lőtér körül a gyalog és kocsiközlekedés egykép el lesz zárva, nehogy véletlen balesetet okozzon a járókelők között valamely eltévedt golyó.

— (**A számóca és a kőszvény.**) Londonból írják, hogy ott a számóca már évek óta nem volt oly kevés és drága, mint éppen ebben a hónapban. Fontját 8 shillinggel fizetik. Pedig a lóverseny-szezon alatt az angol nem tud a tejszínes számóca, vagy a számócás pezsgő ből nélkül megélni. Az angolokat csak az vigasztalja, hogy éppen most mutatta ki egyik tudós orvosuk a számóca káros ha-

tását. Szerinte a számóca élvezetétől kőszvényt kap az ember. Azonban egy másik tudósuk ennek ellenében a nagy Linnére hivatkozik, akit éppen a számóca gyógyított ki a kőszvényéből. A számóca és a kőszvény között tehát, úgy látszik, mégis van valami okozati összefüggés, de hogy mi, az még nem derült ki.

— (**„Ne tessék köpködni!”**) Eddig az volt a magyar élvezete, hogy ha a torony alá vagy a bírósághoz idézték, addig míg az urak elé mehetett, leült a »várakozó-padra«, aztán megtömkötte a pipáját kapadohánnyal, s vidáman pöfékelve olyan »hosszu lépéssel« köpött, hogy öröm volt nézni az élvezetét. De ennek az örömnél most lefujtak, mert a belügyminiszternek egy, a tüdő-gümőkór továbbterjedésének megállítására irányuló rendelete folytán, minden közhivatal folyosóján ott lógnak a táblák: »Ne tessék köpködni!« Ezzel az intézkedéssel azonban bizonyára szaporodni fognak a bíróságnál a makacssági ítéletek, a rendőrségnél pedig az elővezettetések száma, mert hát minek jöjjön be a magyar a városba, ha már köpködni se szabad!

— (**A testvéries elefánt.**) Bour-nemouth városába a minap egy menaszéria érkezett. A két tekintélyes elefántot egy néger kísérte az utcákon keresztül a cirkuszba. A fekete legény azonban utközben megfélekezett az elefántokról és betért egy korcsmába. A magukra maradt elefántok pedig elkalandoztak kicsit, behatoltak egy ház udvarába s ott feltörték a magtár ajtaját és vígan lakmároztak. De mert a magtár ajtaján

a nagyobbik elefánt nem fért be, csak a kisebbik ment be és aztán hűségesen hordozgatta ki társának az elemózsiát.

— (**A nagy tengeri kigyó.**) Nyár kezdete lévén, a tengeri kigyó ismét szerencsésen felbukkant, ezuttal Skócia nyugoti részén. Ezt jelenti legalább a Daily Telegraph campbelltowni távirata, a mely szerint egy pár halásznak egész komolyan kellett védekezniök a tengeri kigyó ellen. A közbiztonság azokon a partokon annyira veszélyeztetve volt, hogy az elszánt halászok üzöbe vették a tengeri szörnyeteget, melyet azonban az állattani tudomány nagy kárára ezuttal sem sikerült nekik elejteniök. A halászok mind megegyeztek abban, hogy a tengeri kigyó hossza vagy huszonnégy méter lehet, szélessége pedig négy méter, óriási farka, hatalmas állkapcsai voltak. Ne csodálkozzunk, ha most nemsokára Fiume közelében üti fel undok fejét ez a mesebeli szörny.

— (**A bankóhamisítók.**) Mint azt annak idején megírtuk, *Hochrein* Ottót, a pécsi hamis tizesbankó gyártót, a napokban szállították föl Budapestre, a székes fővárosi kir. ügyészség gyűjtőfogházába, a honnan — mint értesülünk — tegnap szállították át a budapesti kir. főügyészség börtönébe. *Hochrein* Ottó büntársa, *Göpil* Gyula ügyében annyi változás történt csupán, hogy a rendőrség fogházából a rendőri vizsgálat befejezése után átkísérték az eszéki kir. ügyészség fogházába, ahol a további intézkedéseket várja, melyek — dacára a pécsi kir. ügyészség sürgős fel-

totta a szolgát, azután gondolkodni kezdett az olvasottakon. Semmi kétség: a cselszövő kalandornő nőül ment Arthur Johnhoz, ez remélve, hogy mihamar örökössé lesz. És Davis Lucian szövetségese a póruljárt kalandornőnek.

Most itt az idő a tetre.

Finom háló.

Oakley-ben, egy egész ujonnan berendezett szobában ült a reggelinél négy személy. Arthur John, a nővére: Ellen, Cora és Davis Lucian, a ki a testvér szerepét kitűnően játszotta.

— Ma este jön meg új komornám, Mariette Serogne; francia leány — fordult Arthur kisasszony Corához és — az előbbi kapott levelet — összehajtotta. — Nagyon melegen ajánlották ezt a leányt.

— Nevetséges — dörmögött Arthur kisasszony. Bizony az ilyen nélkül is parádés majommá nőheted ki magad.

— Nincs szükségem arra, hogy tőled kérjek tanácsot, a mikor valakit szolgálatomba fogadok — vágott vissza a kisasszony élesen. — Hogy egy hottentotta vagy egy francia kisasszonyt fogadok-e, ahhoz neked semmi közöd.

Mielőtt fivére feleselhetett volna, a szobaleány jelentette, hogy egy Hagar nevű életes asszony van künn, a ki a háziurral akar beszélni. Arthur kissé összeborzadt.

— Küldje el! — kiáltott mérgesen. — Nem akarom látni a vén asszonyt!

Még nem is fejezte be szavait, már a küszöbön állott Hagar, Perth Alice dajkája. A nélkül, hogy a jelen-

— Van több okom.

— Tudhatom én is azokat?

— Ó igen. Davis Lucian és az a Cora Bellair-be léskelték magukat. Ki akarom kutatni, hogy mit főznek magukban; vigyázni akarok mostoha apámra és ha eljön az ideje, boszut kell állani a bűnösökön.

Olivia egész lelkéből igyekezett, hogy őt tervéről lebeszélje, de az hajlatlan maradt.

— Hetek óta gondolkodom azon, hogy boszut álljak azokon, a kik velem és anyámmal oly borzasztó jogtalanságot követtek el. És a mikor alkalom kínálkozik, kihasználatlanul hagyjam? Nem, — már csak egy célja van életemnek; ezt el akarom érní. És még egyet szeretnék tenni, — folytatta rövid szünet után. Ez önt illeti, Giradné asszony. Nem lenne szives pár kérdésemre felelni, még ha azokkal egy vérző sebet érintek is meg?

— Szóljon.

— Az ön balsorsáról szólok, Giradné. Nemrég elmondta ön nekem, hogy Davis Lucian a törvényszéki tárgyalás alkalmával az ön férje ellen vallott. A megsebesült — ugyebár, Percy volt a neve? — nem mondta, hogy megismerte támadóját?

— Igen.

— És mit állított Davis?

— Azt mondta, hogy látta a férjemet kevéssel a tett előtt arra a helyre sompolyogni, a hol később a sebesültet találták.

— És ki tette az első jelentést a gyilkosságról?

— Azt hiszem, Davis.

Alice egy darabig gondolkodóan maga elé tekintett, azután így folytatta a kérdéseket:

terjesztésének, onnan felülről még mindig késnek. Mint értesülünk, tegnap egy Samacról Eszékre érkezett pénzküldeményben három darab hamis tízes bankót találtak, melyeket lefoglaltak. Ezek készítésével is a Hochreingöpil társas-céget gyanúsítják. Hogy ebben mennyire ludasok, azt a megindított nyomozás fogja kideríteni.

— **(Szeszes magyarok.)** Két szeszes magyar Nagy István és Máté János tegnap éjjel alaposan összekülönbözött az udvardi korcsmában. Ugy csináltak ők is a dolgot, mint a többi ember. Először együtt mulattak, aztán összevesztek, s végül egymás haján bucsuztak el. A két magyart éjjeli csendháborítás miatt feljelentették, Nagy István pedig a felvételét orvosi látélet alapján panaszt emelt a bíróságnál Máté János ellen, a fején okozott folytonossági hiányok miatt.

— **(A szegény Jób története.)** Ennek a bibliai alaknak az esete ismétlődött meg a napokban Pogányon, ahol *Bosnyák* Bartol ottani lakost majdnem annyira megverte a sors, mint annak idején a bibliai Jób, azzal a különbséggel, hogy *Bosnyák* Bartol, ha csak maga nem segít a baján, semmiféle égi csoda által vissza nem kapja azt, amit elvesztett. Mint lapunkat értesítik, akként történt a dolog, hogy Pogányon a napokban hatalmas zivatar kerekedett, miközben a villám lecsapott és *Bosnyáknak* az istállóban levő tinóját agyonütötte, míg a másik tinónak, mely szintén az istállóban kérődött, mi baja sem történt. Alig ocsudott fel a gazda a vil-

lámcsapás okozta ijedtségéből, midőn hatalmas dörrejjel ismét lecsapott a villám s ez alkalommal az istállóban volt második tinót sújtotta agyon. Rövid idővel ezután lángba borult a gazdának nádfedeles háza, melyet szintén a villám gyújtott fel s az általános zürzavarban mentésre gondolni sem lehetett, úgy, hogy a ház porrá égett, a zsarátnoktól tüzet fogott a sertésöl is, melyben *Bosnyáknak* egy hizója bentégett. A kár körülbelül négyszáz forint. A sorsüldözött gazda — ki egy rövid félóra alatt évek fáradságos munkájának minden gyümölcsét elvesztette — most oly szegény, hogy községi segélyre szorul. *Bosnyák* Bartol édesapját egy éves korában vesztette el. A villám ütötte agyon a most Jób sorsára jutott ember atyját. *Bosnyáknak* özvegy anyja nevelte fel az életnek, melyben becsületes munkával szerzett vagyonkájától a sors véletlen csapásai most ily egyszerre megfosztották.

— **(Esküvő.)** Ma délután öt órakor kötött házasságot a pécsi állami anyakönyvvezető előtt szanyi és felsőeőri *Eöry* József m. kir. államvasuti műszaki tiszt, Budapestről *Asztalos* Lujzával, *Asztalos* Nándor és neje *Schwartz* Lujza leányával. Az esküvőnél tanuk voltak *Vodicska* Ferenc, kir. törvényszéki albiró és *Schneider* István, községi iskolai felügyelő igazgató. Az új pár frigyét az egybekelés után a belvárosi templomban egyházzilag is megáldatta.

— **(A pécsi főgymnasiumi érettségi vizsga eredménye.)** A pécsi főgymnasiumban ma délelőtt fél tizenegy órakor

hirdette ki *Spitkó* Lajos tankerületi főigazgató a tanári kar jelenlétében az érettségi vizsgálatok eredményét, mely szerint a folyó tanévben *negyvenen* jelentkeztek az érettségire. Ezek közül az írásbeli vizsga alapján szóbelire bocsájtattak harminckilencen. Jelesen érettek ezek közül: *Beck* Alajos, *Braun* István, *Dragonescu* Titusz, *Fischer* Ferenc, *Morschhauser* József, *Khuen-Héderváry* Sándor gróf, *Pauncz* Jenő és *Weichart* Rezső. Jól érettek tizenhárman. Az érettségi vizsgát egyszerűen tizenheten tették le, míg két hónap múlva teendő javító vizsgálatra egy utasított. A latin nyelvtanból teendő érettségi vizsgálatra négy főreáliskolai növendék jelentkezett, kik közül ketten állották ki sikeresen a vizsgát. Az eredmény kihirdetése után a főigazgató gyönyörű gondolatokkal terhes, képekben gazdag beszédet intézett az ifjusághoz, melyben a kitűnő intézet buzgó tanári kara által hirdetett és az ifjak fogékony szívében úgy is élő elveket és eszméket: az Isten, Király és Haza-szeretet ragyogó erényeit, az eszmények kultuszát, a tudomány szeretetét kötötte lelkükre, mint olyan hatalmas erőket, melyek egyedül képesítenek az ész és lélek boldogító egyensúlyának megóvására. — Ne gondolják — így szólt végül a főigazgató — hogy igaza van annak a tudósnak, aki azt állította, hogy az eszmény, az ideál pusztá fogalom, merész agyrem csupán; élő valóság az, mely ott tündöklök az egyiptomiak piramisain, a görögök remek szobor-alkotásain, a keresztény művészet csodálatos festményein, büszke dómjain, a népek

-- Az ön férje és Davis között nem volt valami ellenségeskedés?

— Nyílt harag nem volt, de úgy tudom, hogy ellenszenvvel viseltettek egymás iránt. Azt is mondta Fülöp, hogy amazt a játéknál becsúszásokon fogta és ezért figyelmeztette barátait.

— A férje és ezen Percy között jobb volt a viszony?

— Nem. Még kevéssel azelőtt mielőtt a merénylet történt volna, erős verekedés volt köztük. Filipp Percy iskoláskora óta ismeri és sok rosszat tud felőle. A veszekedés alatt azzal fenyegette Percy, hogy leleplezi és aztán a tárgyaláson úgy csavarták el, mintha az életét fenyegette volna.

— Azok után, a miket ön mondott, Davis az oka férje elítélésének. Miután azonban férje Davis-nak soha rosszat nem tett, érthetetlen lenne Davis viselkedése, ha erre különös oka nem volna.

— Micsoda?

— Hogy magát megvédje.

Giradné meglepetten nézett rá.

— Hogy érted ezt, Alice? — kérdezte.

— Davis Lucian a bűnösséget másra dobta, hogy a gyanut magáról elhárítsa.

A meglepő nyilatkozat hatása alatt Olivia izgatottan csapta össze kezét.

— Erre soha se gondoltam! — kiáltotta. Nagy Isten! Ha igaz lenne! Mindjárt megkérdezek egy ügyes detektivet.

— Nem, azt ne tegye, — vágott szavába Alice. Én jutottam a gondolatra és tartom a jogot hozzá, hogy az

ügyet kiderítsem. Ha ez a fickó le lesz álcázva, — ez történjék az én kezem által. Erre esküszöm!

Még aznap délután eljött Davis szolgálja. A szerezsen zsoldjában állott Alicenek és hűségesen elmondott neki mindent, a mit uráról tudott. Ezuttal levelet hozott.

— A nőtől való — mondotta jelentősen. — Davis ur több más papírral együtt kivette kabátjából és gondtalannal az íróasztalra tette, mikor bement. Fölhasználtam az alkalmat; azt hittem, hogy magát nagyon érdeklő a tartalma.

Alice megdicsérte a szerezcent, azután izgatottan futotta végig a levél tartalmát, a mely a következő volt:

Édes Lucian:

Az imént egy igen kellemetlen dolgot tudtam meg. Arthur John nem a valódi birtokosa Oakley-nek. Mostoha leánya — a ki, a mint nekem mesélték, megszökött hazulról s azóta nem hallottak semmit se felőle — halála után mindenét örökölni fogja. Ha a leány még él, akkor minden fáradságom hiábavaló volt. Hát nem bosszantó ez? Jer halaszthatatlanul ide, mert beszélnem kell veled. Valamit tennünk kell.

Arthur John nővére, egy öreg, nevetségesen hiu aggszűz (ötven éves) a múlt hét óta nálunk van. A fiatal leányt játsza és folyton az udvarlójáról, Percyről beszél, a ki az ő leírása szerint valódi félisten. A vén kisasszony ittléte egyáltalán nem szórakoztat, de pénze van. Nem volna az neked való, édesem? Jer hát azonnal, mert türelmetlenül vár

kedvesed:

Arthur Cora.

Alice bámult. Arthur Cora? Mit jelent ez? Elbocsá-

irodalmának örök szépségű termékein. Ennek az eszményiségnek legyenek apostolai, mert így, s csakis így találhatnak megnyugvást az élet küzdelmeiben, csak így munkálkodhatnak közre a haza jólétének nagy művén, csak így hozhatnak fényt, dicsőséget annak az intézetnek, mely hosszú évek során át szerető gondal, éber figyelemmel, szorgos munkával, nagy tudással fáradozott az önk boldogságának megalapításán. — Végül teljes elismerését fejezte ki a tanári karnak a szép sikerrel koszorúzott munkáért.

— (Egy zsebóra vándorlása.)

Klein Mór nagypalli lakos még a múlt nyáron elvesztette a zsebóráját. Már végleg bele is nyugodott az óra elvesztésébe, midőn egy év múlva, a napokban, a korcsmárosnál felismerte az ő elvesztett zsebóráját. Természetesen sietett a dolgot feljelenteni s a megindított vizsgálat kiderítette, hogy a korcsmáros egy házalótól vette az órát, a kinek egy fiatal legény adta el, ki viszont vette azt egy ismeretlen egyéntől. Ez az ismeretlen egyén vándorló mesterlegény volt; ő találta meg az órát az országúton, de senkinek se szólván róla, pénzzé tette s odább állt. A sokat vándorolt zsebóra tehát visszakerült jogos tulajdonosához; a becsületes megtaláló címére igényt nem tartó vándorlót pedig most keresik.

— (Mögött községi elöljáró.)

Vasárnap este féltíz órakor Udvardon halálosvégű verekedés történt. *Kresztics József*, udvardi lakos *Firting Sebestyén* kisbíró udvarában összeveszett *Krupits János* (Ivo) községi elöljáróval és egy karóval leütötte úgy, hogy a fiatal, huszonöt éves ember tegnap reggel 4 órakor meghalt. A leütött embert *Trixler Rudolf* járásorvos megvizsgálta s megtette az esetről a jelentést a hatóságnak. A gyilkos *Kresztics József* huszonhétéves fia *Kresztics Ádám*, szökédi lakosnak, kinek négy fia közül három már a börtönben ül emberölés miatt, kik 1897. november 1-én a szökédi korcsmában agyonverték *Horváth József*, volt szökédi bírót s kiket a napokban ítélte el a királyi Kuria végérvényesen 4—5 évi tegyházra. Most a negyedik fiu is embert ölt; ki különben rabiátus természetű ember volt s többször hangoztatta, hogy neki még meg kell valakit ölnie!

— (Iskolai évváró ünnepély.)

A ciszt. rend pécsi r. kath. főgimnáziumának ének- és zenekara folyó hó 26-án (hétfőn) d. u. 5 órakor a »Pécsi Kath. Kör« disztermében évváró ünnepélyt tart. Az ünnepély műsora: 1. Nyitány *Wagner* »Tanhäuser« c. operából Előadja a főgimn. zenekara. 2. Dalos-kedv, *Zsaskovszkitól*. Éneklie a főgimn. énekkar. 3. *Várady-Kún*: *Petőfi* a Hortobágyon. Melodráma, szavalja *Surányi Miklós*, VIII. o. t., hegedűn kíséri *Frank Rikárd*, VI. o. t., cimbalmon *Papp Károly*, VII. o. t., zongorán *Antoni Miklós*, VI. o. t. 4. A nap a fényes égről . . . Olasz népdal, előadja a főgimn. énekkar. 5. *Beethoven*: »Album-lap«. Cimbalmon játszsza *Papp Károly*, VII. o. t. 6. a) *Katona-Induló* Kozzarttól. b) *Katona-temetés* Bellmantól. c) *Vadász-dal*. Éneklie a főgimn. énekkar. 7. *Meyerbeer*: *Próféta induló*. Játszsza a főgimn. zenekara. 8. *Magyar népdalok*. 9. *Rajta, rajta* . . . Előadja a főgimn. énekkar. Hogy az évváró ünnepélyt a Katholikus Körben tartsa az ifjuság, az a kör választmányának eszméje volt, hogy ez által is alkalmat nyújtson tagjainak egy nyári hangverseny meghallgatására. Ezért szives készséggel engedte

át az évváró ünnepély alkalmára a Kör disztermét, melyet bizonyára zsufozásig megtölt hétfőn az ünnepély iránt érdeklődő közönség.

— (Nyár kezdete.) Ma van a hivatalos nyár kezdete. Ma délután 5 óra 10 perckor lépett a nap a Rák jegyébe, a mi a nyár kezdetét jelenti. Ma volt a leghosszabb nap, úgy, mint december 21-ikén lesz a leghosszabb éjjel és a legrövidebb nap. Ezután a nap ebben a hónapban ugyan alig észrevehetőleg fog rövidülni, de később csak fel fog tűnni a nappalok rövidülése s majd elérkeznek egyszer csak a nyárutói kora alkonyatok, a rövid nappalok és hosszú éjszák. Még ugyan nincs itt az igazi nyári meleg, de már a zivatarok és jégesők megérkezének, a mint azt az ország és a megye több részéből jelentik. Pedig oly szépen zsendül a a buzatenger. A sötétzöld szinből világos zöld lesz, majd egészen halvány, fehéres, lassan sárgás; Péter-Pálkor pedig belevágják a kaszát. Addig még nyolc napunk van. Elég arra, hogy a keményedő buzaszem lefözze a rozsdát s dúsan peregjen ki a gazda szeme elé a rozsdából és — a rostából. Mert nem tudhassa azt az ember egész bizonyossággal addig, a míg a szemet készen nem látja.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetel

1899. június 21. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = mm. 54.3 (súlyedő.)

Hőmérsék = 18.3 °C

» maximuma: 23.8 °C

» minimuma: 14.4 °C

Párányomás: 13.8 mm.

Relatív nedvesség: 88.

Felhőzet: 7° Cim. cum. N. W.

Szélirány s erő: —

Csapadék 24 órai: nyomok.

Meleg, változó, zivatarok.

Dr. Czirer.

T a n ü g y.

Az Ágoston-téri elemi iskola rajz- és kézimunka kiállítása.

Annak a szép és a tanulóifjuság ambíciójának fejlesztése céljából üdvös szokásnak, mely szerint a tanintézetek és iskolák évente rajz- és kézimunka kiállítást rendeznek, a pécsi Ágoston-téri községi elemi iskola is hódolt.

Régi gyakorlathoz hiven a tanítók és tanítónők az évváró vizsgák tartamára az iskola rajztermében rajz- és kézimunka kiállítást rendeztek, mely úgy a szülők, mint a tanügy barátai előtt fényes bizonyítékát nyújtja annak a lankadatlan buzgalomnak, melylyel a tanítók és tanítónők az ifju nemzedéket a rajz- és kézimunka tudás titkaiba következetesen bevezetik és bizonyítéka annak a szemmel látható örvendetes haladásnak, melyet a tanulóifjuság tanusit.

A pécsi Ágoston-téri községi elemi iskola rajz- és kézimunka kiállítását azonban el kell egymástól választanunk, mert míg a rajzkiállítást az iskola fiu-növendékei rendezték, addig a kézimunka kiállítás anyagát a leányok szolgáltatták.

A rajzkiállításról szólva, első sorban meg kell említenünk, hogy a kiállított rajzokon meglátszik a szaktanítók ama helyes törekvése, hogy a tanulóifjuságot a mértani és szabadkézi rajzzal párhuzamosan ismertessék meg, egyben nagy gondot fordítanak arra, hogy a midőn a tanulók szellemi fejlődése engedi, a tárgyrajzolás is mielőbb megtanulják, mi mintegy alapját képezi az ipari rajz-oktatásnak.

Az iskola számos növendéke igen szép színezett ornamentális rajzokat állított ki, melyekről nyilvánvaló, hogy a szaktanítók a tanulók helyes és izléses színérzékének kifejtésére is gondot fordítottak.

A rajzkiállítás rendezése s annak a fokozatos fejlődésnek előmozdításáért, mely a kiállított rajzokon tapasztalható, dicséret illeti az iskola három szaktanítóját, *Magda Pált*, *Retter Rezsőt* és *Skolnik Gézá*t.

A kézimunka kiállítás, mely a rajzterem másik felét tölti be, szintén igen érdekes s tagadhatatlan bizonyítékát nyújtja az is a helyes, praktikus és szakszerű tanításnak.

Főleg az osztálymunkákra fektették a kézimunka-tanítónők a főszlyt. Az osztálymunkák az I. és II. osztályban a kötés, a III. osztályban a horgolás, a IV.-ben a jelzés, az V-ben a hurkolás, a varrás elemei és a gobelinöltések ismertetése, a VI-ban a himzés és száltűzés (sáprika).

Természetes, hogy ezzel fokozatosan halad a varrás, foltozás, himzés és disz munkák készítése is, miben különösen az V. osztály növendékei tűnnek ki.

A kézimunkakiállításon látható kézimunkák készítéseért dicséretet érdemelnek:

Az első osztályban: *Simon Mária*, *Kónyi Lujza*, *Konyeszi Ilona* és *Kisgádó Anna*.

A második osztályban: *Radásovits Katalin*, *Kellner Erzsébet*, *Schuppert Mária*, *Faust Emma*, *Cseh Julia* és *Balázs Mari*.

A harmadik osztályban: *Jozipovits Mari*, *Schell Aranka*, *Vlasits Mariska*, *Horváth Róza*, *Faust Piroška*, *Poszek Sarolta*, *Ridl Ilona*, *Ruzsinszky Etel*.

A negyedik osztályban: *Számohil Sarolta*, *Meiszner Matild*, *Vlasits Mari*, *Haring Teréz*, *Schweizer Ilona*, *Tóth Jusztin*, *Czart Borbála*, *Meilinger Margit*, *Mözberger Katalin*.

Az ötödik osztályban: *Nagy Irma*, *Korent Antónia*, *Schäffer Lenke*, *Zányi Ilona*, *Kovács Margit*, *Harez Viktória*, *Miklósi Margit*, *Tiefenbacher Erzsébet*, *Tóth Róza*, *Bukovits Mari*, *Müller Katalin*.

A hatodik osztályban: *Buza Ilona*, *Vlasics Ilona*, *Vörös Ilona*, *Herendi Borcsa*, *Kruschtl Teréz*, *Gang Teréz*, *Vatics Etel*.

Teljes elismeréssel kell adóznunk az Ágoston-téri községi elemi iskola kézimunka-tanítónőinek: *Liebscher Vilma*, *Éhn Emilia*, *Mussong Józsa*, *Aronffy Ilona* és *Borsy György-nének*, nemcsak a kiállítás rendezése-ért, hanem azért a szakszerű tanításért is, melyben ez iskola növendékeit részesítették.

Törvénykezés.

§ **Allásáról lemondott törvényszéki joggyakornok.** *Scholzmann Ottó*, pécsi kir. törvényszéki joggyakornok, ez állásáról lemondott. A lemondás folytán megürült állásra a pécsi kir. ítélőtábla elnöke legközelebb hirdeti ki a pályázatot.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése június hó 21-én. (A »Pécsi Figyelő« eredeti tavrata.) A képviselőház ma kezdte meg a Széll Kálmán által beterjesztett kiegyezési javaslat tárgyalását.

Rosenberg Gyula előadó ajánlotta elfogadásra a javaslatot s beszédében az ellenzék folytonos közbeszólásai közben fejtegette, hogy az 1867. évi XII. t. cikk 68. §-ának nincs az az értelme, hogy a vámszövetségre való alkotmányos megegyezés hiányában Magyarország önálló vámterületet rendezzen be.

Kossuth Ferenc volt az utána következő szónok s nagy hatással mutatott rá, hogy az országnak gazdasági függetlensége érdekében

kellene áldozatot hozni s mi e helyett a vám-szövetség föntartása érdekében hozunk áldozatot. (Tetszés.) Az osztrák császári eszme uralkodik ma is a magyar királyi eszme fölött. Iparunk, gazdaságunk folyton hanyatlik a közös vámterület miatt. Most itt volna az alkalom kezünkbe ragadni az önrendelkezést ennek megszüntetésére s ime ezt arra használjuk fel, hogy megtartsuk továbbra is az országot a gyarmati függésben. Végül határozati javaslatot nyújt be az iránt, hogy mondja ki a törvényhozás, miszerint a jelen provizorium lejártakor a vámsorompók Ausztria és Magyarország között felállíttassanak.

A hosszas éljenzéssel fogadott beszéd után öt perc szünet következett.

Szünet után Komjáthy Béla emelkedett szólásra s beszéde elején polemizált az előadóval. Majd a javaslat ellen szólt. Magyarországnak — ugymond — nemcsak joga, de kötelessége is a saját érdekében az önálló vámterületet berendezni. A nagyhatalmi állásért hajlandó mindent elkövetni, de bűnös áruló volna, ha jogaink elkönfiskálása árán szerezne meg ezt. Közös gazdálkodás alapján ipart sohasem fogunk fejleszteni Magyarországon, mert ebben a természetellenes szövetségben mindig mi huzzuk az igát.

Komjáthy beszédének befejeztekor az idő már annyira előrehaladt, hogy a vita folytatását holnapra halasztották.

TÁVIRATOK.

— **Kormányalakítás akadályokkal.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A párisi lapok vélekedése szerint Loubet elnöknek Bourgeois-val való tanácskozása nagy befolyással lesz a váltság megoldására.

Bourgeois, ki ma reggel Párisba érkezett, délelőtt 9 órakor Delcasseval az Elysée palotába ment, hol háromnegyed óra hosszat tanácskoztak Loubet elnökkel. Bourgeois ezután Delcassén kívül még Brissonnal és több politikussal tárgyalt. A lapok mindazonáltal kétségesnek mondják, hogy elvállalja-e a kabinetalakítást.

— **A pestis Egyiptomban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Alexandriában eddig 34 pestis megbetegedés fordult elő, melyek közül 13 halálos kimenetelű volt; 11 beteg fölgyógyult. Csütörtök óta nem fordult elő újabb betegség.

Szerkesztői üzenetek.

Meghurcolás. Hja, olyan az a jól értesültség és alaposság! Hogy a laptársunk ma reggeli számában meghurcolt pécsi születésű korán sem ül az ügyészségnél, hanem családja körében otthon tartózkodik és a hivatalos vizsgálat szerint sincs ellene semmi alapos gyanu: tudomásul adjuk mi is, de a helyreigazítás nem a mi dolgunk. Lapunk tegnapi esti számában nálunk is meg volt írva az eset, de a bűnös vallomása által abba ok nélkül belekevert születésű nevét mi mellőztük, tudván azt, hogy alapos gyanuok nélkül a vád valótlannak fog bizonyulni. A mi ime alig huszonnégy óra leforgása alatt már meg is történt!

Kíváncsi rendőr-barát. Igaza van. A rendőrfőkapitány folyó hó 14-én — mint lapunkban meg is irtuk — rendeletben hívta fel a sertéstartó gazdákat, hogy a köztiszta-

sági szabályrendelet rendelkezését betartva, a belvárosban sertéseket egyáltalán nem tarthatnak s a külvárosokban sincs négyenél több sertés tartása egy udvarban megengedve. A rendőrség és kerületi orvosok ellen is őrzik a köztisztasági szabályrendelet betartását e tekintetben is. A rendőrséget szerető szive ne busuljon tehát azon a támadáson; ütötték már a rendőröket jobban is az — uborkaszegzen idején!

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. június 21.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, májusra: —; októberre: 9.41. —
Tengeri: 4.61. — Rozs: 7.53. — Zab: 5.78.
Az értéktőzsdén az áruk a következők: Osztrák hitelrészvény: 353.90. — Magyar hitelrészvény: 382.80 — Államvasut: 370.00.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Kerékpár „Adria“

teljesen jó karban, felszereléssel
együtt 65 frtért

eladó.

Hol? — Megmondja a kiadóhivatal.

MESTRITS JENŐ

épület és műlakatos

Király-utca 38. sz. **Pécsett** Percel-utca 35. sz.

Ajánlja jól berendezett üzletét mindennemű

épület- és műlakatos munkák,

erkély-, sír-, lépcső- és kerítés-rácsoszatok, valamint vaskapuk és csillárok vertvasból, továbbá biztonsági záruk és rekeszek, zajtalan görredőnyök, ponyvagépezetek, villamos csengők, vízvezeték és angol closett-berendezések, a legkitünőbb asztal-tűzhelyek, központ fűtő (central) kályhák, mindennemű díszítőmunkák vert vasból való rajz- és stilszerű elkészítésére a legszolidabb kivitelben.

Segédgépek javítását s egyáltalán minden e szakmába vágó munkát elvállalok.

Midőn üzletemet a n. é. közönség becses pártfogásába ajánlom, előre is biztosítom **áraink versenyképességéről**, valamint gyors és pontos kiszolgálásról.

Tisztelettel

Mestrīts Jenő.